



JAROŠOVSKÝ ZPRAVODAJ

4/2021



OBSAH:

Zprávy z obce	38 - 40
Fotbal	41
Knihovna	42
Zprávy z obce	43
Ohlédnutí	43
Pejdlova Rosička	44
Dům čp. 18	45
Historie	46



Vážení čtenáři,



Již podruhé se krajina oděla do bíla a vláda tmavých dní pomalu dosahuje svého vrcholu. Chci Vás seznámit s několika fakty. Odsouhlasili jsme na zastupitelstvu zvýšení ceny vodného a stočného. Důvod zvýšení je nárůst ceny elektrické energie, zvýšení mzdových nákladů a také navýšení nájemného dle Plánu financování obnovy, který je obec povinna dodržovat. Cena za odvoz odpadu zůstává stejná jako v tomto roce 700 Kč za osobu, v případě aktivního zapojení do systému MESOH lze získat slevu až 560 Kč osobu. Platby na přepážce Obecního úřadu by měly být v příštím roce uživatelsky příjemnější pro ty, co upřednostňují platbu kartou. Od začátku roku 2022 bychom zde měli mít zprovozněný platební terminál. Termín lhůty zaplacení poplatků je do 31. března 2022. V případě, že bude na posledním jednání zastupitelstva schválen navržený rozpočet obce na rok 2022, zapojíme přebytek hospodaření a mimo jiných akcí dojde k uskutečnění výstavby prodloužení místní komunikace v lokalitě U Rybníčků. Projekt momentálně probíhá stavebním řízením na odboru dopravy v Jindřichově Hradci. Bohužel stále nevíme, zda bude možné realizovat Silvestrovský výšlap. Chceme zopakovat cestu na Němcův kopec. Jen trochu z jiného směru, z Nové Včelnice, kam bychom dojeli úzkokolejkou a pak pokračovali se Včelnickými po vlastní ose. Věříme, že se epidemiologická situace zlepší a tato akce se bude moci uskutečnit. O jejím konání budeme včas informovat. Bohužel se neuskuteční půlnoční setkání na návsi. Do roku 2022 Vám milí čtenáři přeji pevné zdraví a imunitu, jasné myšlenky a dny plné malých radostí.

Bohumil Rod

zprávy z obce

Informace z jednání 24. a 25. schůze zastupitelstva

Zastupitelstvo na svých schůzích kromě obvyklých procedur schválilo:

- koupi pozemku p.č. 285/12 v k.ú. Zdešov odděleného geometrickým plánem č. 188-26/2021 od pozemku p.č. 285/4 v k.ú. Zdešov za cenu 50 Kč/m²
- záměr prodeje částí pozemku p.č. 8/6 v k.ú. Matějovec nad Nežárkou vlastníkům přilehlých nemovitostí za cenu 100 Kč/m² a úhradu geodetického oddělení a poplatků spojených s převodem
- prodej pozemku p.č. 660/12 v k.ú. Jarošov nad Nežárkou za cenu 216 Kč/m² a úhradu poplatků spojených s převodem
- Obecně závaznou vyhlášku Obce Jarošov nad Nežárkou č. 2/2021 o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství
- Dodatek č. 2 k SOD na zakázku na stavební práce „Sanace a stavební úpravy vodojemu ve Zdešově“ s Janem Povolným, Bednárec č. 39, 378 42 Nová Včelnice

- Plán zimní údržby místních komunikací a chodníků pro zimní období 2021/2022
- koupi pozemku p.č.st. 121 v k.ú. Zdešov za cenu 200 Kč/m² a úhradu nákladů spojených s převodem pozemku
- cenu vodného a stočného pro rok 2022
- Plán investic pro obnovu vodohospodářského majetku na rok 2022
- složení inventarizačních komisí
- Dodatek č. 1 ke Smlouvě o dílo na zakázku na stavební práce „Rekonstrukce kotleny v ZŠ a výměna kotlů v BD čp. 7 a čp. 27 v Jarošově nad Nežárkou“ s firmou Nezdara – instalatérství s.r.o., Komenského 423, 378 56 Studená
- zařazení projektu „Oprava objektu čp. 179 v Jarošově nad Nežárkou“ do žádosti o dotaci z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje na rok 2022
- vyřazení žádosti ze zpracování návrhu Změny č. 2 Územního plánu obce Jarošov nad Nežárkou z důvodu nesplnění podmínek stanovených zastupitelstvem
- podání Žádosti o kácení stromů mimo les na obecním pozemku p.č. 425/1 v k.ú. Jarošov nad Nežárkou a pověřilo místostarostku jejím podpisem

neschválilo:

- Žádost neziskové organizace Prevent 99 z.ú., Heydukova 349, 381 01 Strakonice o finanční příspěvek ve výši 6. 958 Kč na provoz v roce 2022

vzalo na vědomí:

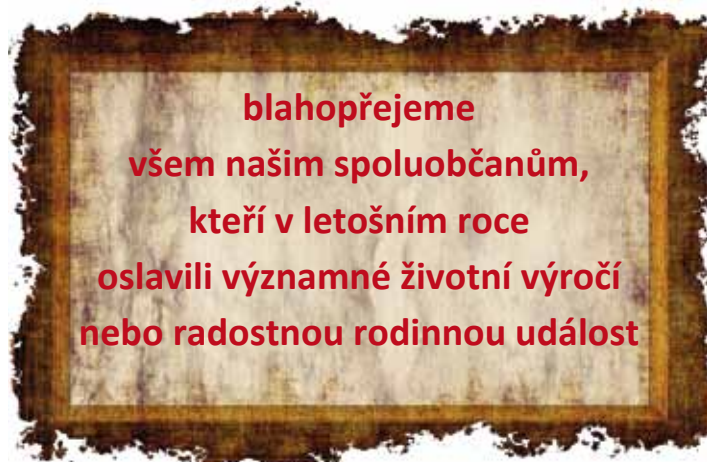
- odpověď starosty obce na žádost ve Věci náhrady za zabránění pozemků ve vlastnictví rodiny žadatelky stavbou komunikace v osmdesátých letech minulého století
- informaci o říjnových akcích v režii obce
- informaci starosty o provedení geodetických zaměření prodávaných pozemků

odložilo:

- záměr prodeje pozemků p.č. 564/3 a p.č. 606/3 v k.ú. Zdešov až do doby, kdy žadatelka doloží k žádosti geometrický plán geodetického oddělení obou pozemků tak, aby v majetku obce zůstal pozemek o šíři tří metrů.

V době uzávěrky tohoto čísla projednalo zastupitelstvo na své 26. schůzi:

- Rozpočet obce na rok 2022
- Střednědobý výhled rozpočtu obce na rok 2022-2024
- Rozpočtové opatření č.11
- aktualizaci Plánu financování a obnovy vodovodu a kanalizací 2022-2031



**blahopřejeme
všem našim spoluobčanům,
kteří v letošním roce
oslavili významné životní výročí
nebo radostnou rodinnou událost**

Co se chystá

S plánováním kulturních akcí je v téhle době trochu potíží, proto jsou tradiční pořadatelé zdrženliví. Tak na tomto místě uvádíme aspoň výhled Pravdovy knihovny.

Na leden se na návštěvu knihovny ohlásili obyvatelé Domu seniorů z Otína. Mají zájem podívat se na krásnou výstavu obrázků, která je u nás pořád ještě k vidění. A taky pro ně připravíme trochu zábavy, aby na Jarošov hezky vzpomínali. V druhé polovině ledna bychom rádi uspořádali odloženou přednášku pana Ladislava Janďáčka o pozapomenuté historii některých míst v okolí.

Začátek února by měl být ve znamení nové výstavy. Svoje krásné výtvary přislíbily vystavit paní Ivana Chmelíková z Rodvínova (ta vymění obrázky za malované šátky a šály) a učitelka zdejší mateřské školy paní Hana Kudrnová (ta představí krásné keramické objekty). Určitě to bude zase nádhera, která ozdobí prostory naší knihovny.

Na březen, tradiční Měsíc knih a čtenářů, plánujeme setkání s jindřichohradeckou spisovatelkou Ninou Roubíkovou, která na knižní trh poslala svoji novou knihu Jemčinská bestie.

Věříme, že se epidemiologická situace uklidní natolik, abychom mohli opět zahájit naši pravidelnou spolupráci se základní a mateřskou školou.

Milena Kodýmová

Celoroční otevírací doba sběrného dvora

Úterý	17 - 19
Čtvrtek	17 - 19
Sobota	9 - 11

Úřední hodiny obecního úřadu

Pondělí	7- 11 12 - 17
Úterý	7- 11 12 - 16
Středa	7- 11 12 - 17
Čtvrtek	7- 11 12 - 15:30
Pátek	7- 11

Otvírací doba pošty Partner

Pondělí	7:30 - 9:30 14 - 15
Úterý	7:30 - 9:30 14 - 15
Středa	7:30 - 9:00 14 - 17
Čtvrtek	7:30 - 9:30 14 - 15
Pátek	7:30 - 9:30 14 - 15

Obec Jarošov nad Nežárkou nabízí prodej palivového dřeva

Ceny jsou uváděné včetně DPH, doprava pro občany Jarošova nad Nežárkou a místních částí je zdarma

Jehličnaté palivo 1m délky (smrk, borovice) 920 Kč 1 prm.

Listnaté palivo 1m délka (bříza, olše, dub) 1 127 Kč 1 prm.

Kůrovcová kulatina 2m délka (smrk) 575 Kč 1 prm.

Objednávky přijímá p. Zdeněk Havlíček, mob. 776 670 556

Ceny jsou platné od 1. 1. 2022

Jak se máme....ve družině...

Nový školní rok si pro nás připravil plnou náruč opravdu krásného počasí. Prvňáčků je jako „blešek“ - tak jsme, my velcí, s nimi měli opravdu hodně práce. Museli jsme jim ukázat všechny důležité budovy v obci, vysvětlit jim pravidla, která ve družince všichni dodržujeme, a hlavně ukázat všechna místa, kam si budeme chodit hrát. Dětské hřiště, stará cesta, Frančův lesík.

Nejvíce se jim ovšem líbí na naší krásné školní zahradě. Zatímco malí kuchaři cosi kuchtíli v přírodní kuchyňce ve stínu rozložitě lípy, ti velcí pomáhali s údržbou. Teď na podzim bylo té práce opravdu hodně. Bylo třeba upravit a přihnojit keře s malinami a rybízem, také vinná réva potřebovala svoji péči. Sklízeli jsme samozřejmě i podzimní úrodu.



Když počasí nepřálo, sesedli jsme se na koberci, četli si pohádky - a hlavně vyprávěli. Těch prázdninových zážitků bylo hodně. Časem se zapojily i malé děti, takže během pár dnů jsme byli zase všichni jedna „parta“.

Prvňáčky prstíky přiliší neposlouchají, takže bylo zapotřebí zapracovat na jemné motorice. Stavebnice, korálky, střihání,

lepení, vytrhávání, modelování a především kreslení, to byla naše hlavní náplň práce.

Koncem září jsme se začali věnovat sběru přírodnin. Z kaštanů, žaludů a z krásných barevných listů se tak krásně tvoří...

Velmi milým zpestřením byl příchod praktikujícího studenta Matyáše. „Velcí kluci“ si ho okamžitě přisvojili. No, vždyť kdo jiný z našeho čistě ženského sboru by s nimi šel hrát fotbal.

Svatý Martin si sice dal počasí, ale nakonec nám dopřál sněhovou nadílku, byť jen na pár dnů.

To bylo radosti! Lopaty, boby, dokonce i nafukovací kruh na sněh se nestačily těch pár dnů zastavit.

A tak se pomalu přiblížil adventní čas. Ten nám opět nabídl spoustu zajímavých aktivit. Nejprve bylo třeba vyzdobit venkovní truhlíky, vyrobit adventní věnečky a náležitě „vyparádit“ celou školu.

Ani letos jsme nezapomněli napsat dopis Ježíškovi. Ten jsme pak po špičkách a opatrně vložili do tajemné schránky na návisi, kde jsme si prohlédli náš krásný keramický betlém.

Teď už nás čeká jen připomenutí některých vánočních zvyků, snad i nějaká ta nadílka, a rozejdeme se na prázdniny.

Co si popřát? Hodně štěstí, pohody, lásky, ale hlavně to, co teď všichni potřebujeme ze všeho nejvíce, a to je pevné zdraví. ...

Alena Petrášová

V tomto čísle se můžete seznámit s nejmenší částí naší domoviny. Pejdlovu Rosičku Vám představíme díky dostupným zdrojům z našich archivů. V příštím vydání je na řadě naše nejsevernější místní část Zdešov. Ozve se nám někdo, kdo ji představí na stránkách Zpravodaje a provede nás po Zdešově i jeho humnech? Kontakty: rod@jarosov.cz, m.kodymova@centrum.cz

www.jhcomp.cz
... tvůj internet

Internet +
Digitální TV
v balíčku za **472 Kč**

Internet
optika, WiFi, xDSL
1Gbit/s za **255 Kč**

Digitální TV s chytrými funkcemi
Plaza / Archiv / Posun v čase zpět / Nahrávání

www.jhcomp.cz
nebo volej na 384 325 158

Setkání v Pýchovském výběžku

Když jsme s novovčelnickým kolegou Tomášem Hrubcem setkání plánovali, byla volba místa vcelku jasná. Už jsme se předloni setkali na vrcholu Němcova kopce ve Zdešově. Takže to chtělo něco nižšího a přibližně z obou sídel stejně vzdáleného. Pýchov zadání plně vyhovoval. Teprve při přípravě akce jsem objevil symboliku tohoto místa. Je jí pestrá rozmanitost významu „hranice“. Podíváte-li se pozorně na mapu, zjistíte, že mezi katastry Jarošova nad Nežárkou, Lovětína, Nekrasína a Nové Včelnice je hraniční čára pořádně klikatá. Tak vznikly dva výběžky. Již zmiňovaný Pýchovský a trochu menší Nekrasínský. Do reformy z roku 1960 tudy vedla i hranice politických okresů Jindřichův Hradec a Kamenice nad Lipou.

28. 10. 2021 v odpoledních hodinách tedy došlo k setkání zhruba padesáti obyvatel jarošovských katastrů a novovčelnického katastru. Při setkání nechybělo občerstvení, soutěž ve střelbě ze vzduchovky a také jsme zkusili přetahování lanem o hranici. Po několika pokusech zůstala hranice stále stejně klikatá, ale věřím, že účastníci setkání si toto odpoledne užili a možná někdo přehodnotil i své hranice vnitřní.

Bohumil Rod



Krásná chvílka

Taková příležitost se neobjeví každý den. Nám se naskytla ve čtvrtek 2. prosince 2021. Vydali jsme se na kopeček nad Jarošovem za naší nejstarší občankou paní Blankou Pecánkovou, která se tento den ve skvělé kondici dožila úctyhodných sta let! Kvůli současné epidemiologické situaci se pouze u okénka její malé chaloupky sešli starosta obce Bohumil Rod, místostarostka Helena Vaněčková, Šárka Mrázíková, ředitelka zdejší základní školy Martina Plášilová se svými sedmi žáky a za Klub čilých seniorů jeho zástupkyně Anna Rodová a Milena Kodýmová. Jménem oslavenkyně nás přivítala její častá společnice Mirka Mynářová. Pak se už v otevřeném okénku objevila milá tvář paní Pecánkové. Děti si pro ni připravily pásmo písniček a veršů, došlo také k předání darů a pozornosti od všech zúčastněných. Paní Pecánková nám poděkovala, krátce zavzpomínala a na oplátku i ona nám zazpívala písničku, kterou si pamatuje od svých školních let!

Paní Pecánková je jarošovskou rodačkou a podstatnou část svého života tu prožila. Život neměla vůbec lehký, s jeho nástrahami se ale potýkala statečně a sama nezištně pomáhala těm, kteří to potřebovali. Do dnešních dnů si uchovala optimismus, psychickou svěžest a zájem o všechno dění v obci. O tom svědčí i její osobní účast při nedávných parlamentních volbách. Až si prohlédnete přiložené fotografie, hádali byste jí tu stovku? Já tedy ne! Klobouk dolů, paní Pecánková, a pevné zdraví přejeme jistě i jménem všech našich spoluobčanů! A těšíme se také na setkání v lepších časech. Vaše zajímavé vzpomínání na časy minulé bychom si neradi nechali ujít.

Za všechny Milena Kodýmová



Fotbalové včera a dnes



pravila a dobovými fotografiemi doložila zdejší Pravdova knihovna, přivítal veterány i současného předsedu TJ Sokol Martin Stejskal a poděkoval za podporu při zápase. Potom už nastal čas na přátelské posezení a vzpomínání na vlastní působení na hřišti. Že to



domácích. O vítězství se velkou měrou zasloužil Tomáš Grün, který vsítil tři branky a stal se tak bezkonkurenčně nejlepším střelcem podzimního kola s celkovým počtem 19 (!) gólů. Za postranní lajnu se tentokrát sešlo o mnoho víc diváků než obvykle. Kromě skalních fanoušků zápas totiž sledovala a domácí bouřlivě povzbuzovala třicítka fotbalových veteránů, kteří se na pozvání Václava Tůmy sjeli do Jarošova ze široka daleka.

Důvod setkání byl zjevný – zavzpomínat na svoje společné působení v jarošovských dresech a připomenout si také některá letošní fotbalová výročí - 65 let od výstavby současného hřiště a 15 let od jeho modernizace. V souvislosti s posledně uvedeným je třeba připomenout jména tehdejšího starosty Františka Vaněčka, trenéra Jiřího Petrů a štědrého sponzora fotbalistů ředitele Fruko-Schulz Josefa Nejedlého, kteří se o tuto modernizaci nejvíce zasloužili. Po krátkém připomenutí celé bezmála devadesátileté tradice fotbalu v obci, které při-



Rušno bylo v sobotu 23. října 2021 na fotbalovém hřišti u soutoku v Jarošově nad Nežárkou. Před polednem byl zahájen poslední domácí zápas podzimního kola okresní soutěže. Naši borci hostili soupeře z Dešné u Dačic a dařilo se jim. Zápas skončil poměrem branek 5:3 ve prospěch



s míčem ještě nezapomněli, dokázali všichni v zábavném klání při střelbě pokutových kopů. Za konzumace chutné krmě, kterou po celý čas za zvuků příjemných melodií obětavě připravoval Radek Dočekal st., čas příjemně plynul až do večerních hodin. Všichni účastníci odjžděli spokojeni s tím, že si takové setkání zase rádi zopakují.

Čtvrté čtvrtletí v Pravdově knihovně

S vervou jsme se pustili do posledních třech měsíců roku. Hned na začátku října jsme vydařenou vernisáží otevřeli výstavu krásných obrázků dvou amatérských malířek – naší bývalé spoluobčanky Věry Michalové a Ivany Chmelíkové ze sousedního Rodvínova. Obě se sešly v Akademii třetího věku, kde se svému koníčku s radostí věnují. Po delším váhání vyhověly naší nabídce, a tak jejich dílka zdobí a až do konce ledna příštího roku budou zdobit prostory knihovny, které svým umem doslovy rozsvítily. Potvrzují to reakce všech dosavadních návštěvníků. Tak se přijďte přesvědčit.



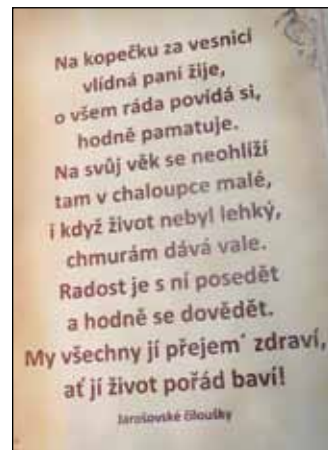
Krátce na to, v pondělí 11. října se až napotřetí konečně podařilo uskutečnit setkání se spisovatelkou a jindřichohradeckou rodačkou Jitkou Ludvíkovou. Dvakrát nám to totiž zneumožnila coronavirová epidemie. O to víc bylo setkání s touto milou dámou příjemnější. Spontánně si s námi povídala o své tvorbě a podepsala nám svoje knihy, které mají skalní čtenářky už z velké části přečtené a vyjadřují se o nich pochvalně. Chcete-li si přečíst dobrou detektivku nebo humornou knihu, zajděte si pro ni k nám.

Předposlední sobotu v říjnu se na fotbalovém hřišti odehrála milá akce (píšeme o ní na jiném místě).



„úřadovat“ virus. S těžkým srdcem jsme museli zrušit netrpělivě očekávanou přednášku našeho oblíbeného lektora pana Ladislava Jandáčka. Měli jsme být „testovacím místem“ pro jeho nové povídání o pozapomenuté historii v okolí. Tak snad někdy v dohledné době...

Odložit jsme museli i plánované oslavy výročí působení Klubu čilých seniorů. Je to již neuvěřitelných patnáct let, kdy jsme se poprvé sešli (tehdy mezi námi byli i muži...), abychom pobavili sebe i ostatní. Ohlédnout se můžeme za dlouhou řadou vydařených po-



činů, snad je budeme moci v dohledné době bilancovat... Nejvíc nás mrzí, že jsme nemohly (tentokrát už jen ženy) uskutečnit v knihovně setkání s naší nejstarší občankou paní Blankou Pecánkovou, která 2.



prosince 2021 v neuvěřitelné svěžesti oslavila svoje 100. (slovy sté!!!) narozeniny. Tak jí alespoň naše zástupkyně předaly pár pozorností a těšíme se, že plánované setkání uskutečníme v „lepších časech“.

Máme radost, že se alespoň podařila pěkná charitativní akce, kterou iniciovala zdejší mateřská škola. Při příležitosti svátku sv. Martina paní učitelka Kudrnová za pomoci dětí vyrobila krásné keramické podkovičky s magnetkou, které se prodávaly ve školce a také v knihovně. Za výtěžek budou nakoupeny dětské knihy, které budou zaslány školám v Českém Banátu v Rumunsku.



Tradičně nám vyzdobily zá dveří knihovny naše milé dobrovolnice. Laděné je samozřejmě do zimy. Moc děkujeme.



Podzimní ohlédnutí

Znáte to – kdyby....Kdybych se do psaní tohoto příspěvku pustila o týden dříve, nebyl by ovlivněn nostalgií a turbulentními událostmi posledního týdne.

Popisovala bych, jak se nám podzimní část školního roku vrátila téměř do normálu (jen s dodržováním zvýšených hygienických opatření). Jak jsme si prožili několik projektových dnů – po roční pauze jsme moštovali s usměvavým panem Stejskalem, starší žáci navštívili Hospodářskou farmu Bohuslavice.

Zážitková odpoledne se zvířátky pokračovala v pravidelných čtrnáctidenních intervalech v „Chovatelském klubu“. Vedla ho odborně a se zaujetím žákyně 5. ročníku Eliška Valerie Antalová za velké podpory svojí maminky. Na půdě školy jsme tak měli selátko, krůty a krůtata, ježka, králíka a mnoho dalších zvířat. Se svým pejskem nás v září navštívila také naše bývalá žákyně Ema Králová. Po necelých třech letech jsme měli možnost posoudit, jaké nové dovednosti se společně naučili.



Anglicky se učící část školy odjela za „poznáním“ do Základní školy Nová Včelnice, kde se žáci i učitelé seznámili se zajímavými formami a metodami výuky cizího jazyka.

Druháci a třetáci prozkoumali při svých toulkách v hodinách prvouky Jarošov a jeho překrásné okolí, v projektu „Bezpečně do školy“ vyrobili modely měst.

Prvňáčci předvedli čtenářské dovednosti svým starším kamarádům. Panem starostou pak byli pasováni na čtenáře a dostali krásný nový Slabikář.

I když jsme se letos osobně nezúčastnili „Setkání seniorů“, připravili jsme pro babičky a dědečky alespoň přáníčka.

Zatím posledním projektem byla dětmi i zaměstnanci oblíbená „Čertí škola“. Všichni si užili trochu strachu, ale i spousty legrace.

Žáci 4. a 5. ročníku překvapili ostatní velmi působivým hudebně – instrumentálním pásmem na schodech.

Od října se v hodinách pracovních činností tvořily zajímavé výrobky na tradiční Vánoční jarmark, každý pátek se při hudební výchově škola rozezněla koledami. Předvánoční idyla....

Netrvala dlouho. Situace kolem COVID- 19 „dohnala“ i nás. V týdnu po čertech padla velká část školy do karantény. Učilo se on-line i ve škole, žáci chodili na testy. Od čtvrtka začaly třídy a chodby ožít dětským křikem. Dnes, v neděli, vím, že nás čeká další karanténa...

Přestože situace posledních dní není pro nikoho příjemná, věřím, že ji zvládneme ve zdraví.

Děkuji všem žákům, že respektovali a respektují všechna stávající i nově zaváděná pravidla a situace. Poděkování patří i rodičům, kteří nás v naší práci podporují a s pochopením reagují na všechny změny.

Velký dík patří všem pedagogům i provozním zaměstnancům. Každý den odvádějí skvělou práci. Oceňuji jejich nápady, zapálení pro věc a respektující přístup.

Ráda bych závěrem poděkovala zřizovateli naší školy, Obci Jarošov nad Nežárkou, za celoroční finanční a technickou podporu, za zájem a pomoc i za společně uskutečněné krásné akce.

Do nadcházejícího roku přeji všem především pevné zdraví a radost z každého nového dne.

Martina Plášilová

Mladí hasiči slaví úspěchy!

Parta mladých požárníků v Jarošově je opravdu velká a stále se rozrůstá. Máme to štěstí, že děti mají o kroužek zájem, chtějí se scházet, vydávat se do přírody a učit se hasičským znalostem a dovednostem. Právě ty mohly zúročit na podzimní soutěži v Popelíně, kam jsme se vydali se čtyřmi družstvy a třemi dorostenci navrch. Děti zabojovaly a do Jarošova si odvezly pohár za 2. místo v kategorii mladších a díky Ivaně Neumannové medaili za 1. místo v kategorii dorostenek-střední. Všem závodníkům patří velká gratulace! Naše upřímné poděkování patří sponzorům, kteří podporují mladé hasiče finančními dary a díky kterým mohou děti závodit v krásných dresech, nových přilbách a trénovat s novým vybavením. Přejeme jim i vám všem pevné zdraví a radost z věcí, které vás baví tak, jako nás hasičské schůzky.

Zdenka Ouhelová



Darované stromy

Díky kůrovcové kalamitě bude stále větším oříškem sehnat tradiční symboly českých vánoc na veřejná prostranství. Proto jsme moc rádi, že letos návsí v Jarošově nad Nežárkou, Hostějvsi a ve Zdešově zdobí stromy darované ze soukromých zahrad.

V Jarošově nad Nežárkou stojí strom od Vaněčkových, Hostějvsi darovala strom Miluška Petru a ve Zdešově manželé Vackovi. Všem dárcům moc děkujeme za velmi hezké zpříjemnění vánoční atmosféry.

Poděkování za sponzorský dar!

I v letošním roce věnoval PaedDr. Jaromír Mikolášek formou sponzorského daru nepřehlédnutelnou finanční částku na podporu činnosti Pravdovy knihovny. Peníze byly až na několik drobností pro zajištění výstavní činnosti tentokrát použity převážně na nákup nových knih, jejichž ceny neustále rostou.

Štědrému dárci děkujeme i jménem vděčných čtenářů za přízeň a nezanedbatelnou podporu. Zároveň přejeme pevné zdraví a úspěch v podnikání.

Milena Kodýmová a Libuše Záleská
Pravdova knihovna



Zase je tu paní Zima, svoje žezlo pevně třímá.

Všechny děti
na dvůr láká,
postavit si
sněhuláka.



Krátké představení osady

PEJDLOVA ROSIČKA

Milý sousede či kolemjdoucí, spočín na chvíli a seznam se blíže s naší obcí.

Zde je malý historický exkurz do života našich předků.

Nachází se ve výšce 500 metrů nad mořem. První písemná zmínka je z roku 1564, kdy se objevuje jako Rosyczka. Název je odvozený ze slovesa rozsekati. Což pravděpodobně znamená, že při jejím založení bylo třeba něco vysekat či useknout. Pejdlůva Rosička byla součástí jarošovské rychty, od roku 1849 patřila pod Hostějeves až do sedmdesátých let minulého století. V letech 1976-1979 byla přechodně osadou Zdešova. V obci dominuje bývalý zemanský dvůr s obytnými a hospodářskými staveními. Jeho jihozápadní část tvoří uzavřená mohutná věžovitá stavba, které se říká tvrz. V jejím štítu najdeme desku s nápisem z roku 1674, kdy usedlost patřila Jiříkovi Pejdlůvi. Dále v obci najdeme dva litinové křížky z devatenáctého století. Nejvíce obyvatel měla Pejdlůva Rosička v roce 1910, tehdy zde žilo 61 obyvatel. V současné době jsou zde hlášeni 4 obyvatelé. K osadě katastrálně patří samota „U Kapků“. Její odlehlost podtrhuje krásu tohoto místa. Rozloha katastrálního území Pejdlůva Rosička je 1,98 km². Katastrem protéká říčka Žirovnice, která tvoří i větší část hranice se sousedním katastrem hostějevským.



Jarošovský dům

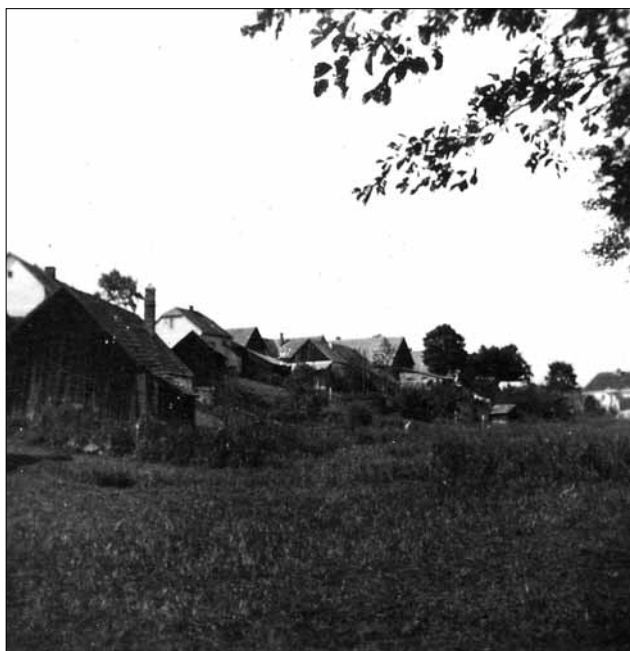
č.p. 18

Dům se nachází ve staré části obce, stojí v ulici směrem k osadě Kruplov. První zmínky o něm jsem čerpala z kroniky profesora Muka. Roku 1773 zde žil Vojtěch Jonáš - chalupník, r. 1787 Graber, r. 1808 koupil dům Bláha, r. 1818 vlastnil Kalina, r. 1870 vlastnil Kosař. V roce 1880 celá ulice vyhořela od svítku, a proto se jí taky říká Svítková. A konečně v r. 1909 se dům dostal do vlastnictví rodiny Mertovy. Ta ho obývá dodnes. Koupil ho pan Josef Mert se svojí ženou od paní Fáčkové, která zde dožila. Přistěhovali se z Bednář-



ce, kde vyhořeli. Měli sedm dětí: 1896 - Antonie provd. Souchová, 1898 Václav, 1900 Jan, 1902 Karel, 1905 Marie provd. Laiblová, 1909 Františka provd. Dubenská a 1913 František. Až v roce 1928 Mertovi začali s přestavbou. Protože Karel Mert, syn Josefa, byl svobodný, tak dům převzal. Starší sourozenci již byli z domu a Františka a František nebyli dospělí. Dům má zajímavé umístění. Je vystavěný ve stráni tak, že z ulice je přízemní a od řeky patrový. Před přestavbou byl pod úrovní ulice. Při přestavbě zvedli podlaží do její úrovně a uprostřed byl udělán vchod z ulice. Nahoře byly čtyři místnosti a dole tři, sklep a chlívy. Protože neměli na celou přestavbu, tak se asi na dvacet let zadlužili. Ještě zde nějakou dobu žili i nájemníci. Bratr Karla Václav Mert se svými třemi dcerami a ženou. Odstěhovali se v roce

1949 do Veselí nad Lužnicí. Pak se zde vystřídali Pickovi, Mrázkovi



a Tůmovi. Nejdéle zde byli Dubenských (sestra Karla), než odešli kolem roku 1969 do Jindřichova Hradce. Dubenských byli poslední nájemníci.

V roce 1948 se Karel oženil s Antonií Kupkovou z Kostelní Radouň. Syn Karel se jim narodil v roce 1949, více dětí neměli.

Kolem roku 1959 Karel dole přistavěl menší dřevěnou verandu. Větší přestavby nebyly třeba. Syn Karel se v roce 1974 oženil, a tak jsem přišla do Jarošova já, Marie Vybíralová z Rodvínova. Dům jsme kompletně přestavěli, trvalo nám to asi dvacet let. Nahoře jsme dům prodloužili asi o dva metry a dole zvětšili verandu. V roce 1974 se nám narodila dcera Lenka a v roce 1975 syn Luděk. Lenka se provdala za Tomáše Kučeru a zůstala v Jarošově nad Nežárkou, má tři děti a už i malého vnoučka. Luděk bydlí s námi a v roce 2011 dům převzal. V r. 2012 se mu narodila dcera. Od té doby s ní bydlí v horní části domu, my

s manželem jsme se přestěhovali dolů.

K domu patří ještě dvě zahrady, jedna malá hned vedle domu a další pod domem u řeky. Na té dřívě stával dům č. 19. Když se ale jeho majitelé Klementovi odstěhovali, zůstal prázdný. Začal chátrat, až se nakonec zcela rozpadl. Ještě dnes tam při práci na zahradě nalézáme zbytky jeho základů. Nedaleko pod domem vzniká soutokem Kameničky a Žirovničky řeka Nežárka. Kdysi se do ní chodilo máchat prádlo.

Náš dům dříve poměrně často měnil majitele, ale teď je už přes sto let v majetku Mertových. Je v klidné části obce blízko řeky a já zde ráda bydlím již skoro padesát let.

Marie Mertová

Než padlo rozhodnutí POSTAVIT NOVOU TĚLOCVIČNU

Polovina osmdesátých let. Stará sokolovna. Dlaždice v malém předsáli ošlapané tisíci kroků. Napravo skládek uhlí a dřeva, vlevo nevelká šatna a proti vchodu vstup do sálu. Vysoký strop, světla přes den pomálu, okna v příhradové konstrukci stínily vzrostlé stromy z letního parketu i od řeky. V čele sálu zvýšené podium, vrzající prkna, co znamenala svět. Vrzaly i staré dubové parkety v sále, dřevěné ostění a dávno zašlá barva na stěnách.



Aby se tam v zimě mohlo cvičit, musela se nejméně tři hodiny dopředu roztopit velká kamna v sále i v šatně. Žádné směrnice a podpisy, jednoduše bylo všem jasné, že ke kamnům se nechodí, kolem se neběhá, je to nebezpečné a basta. Oddílů ZRTV (Základní a rekreační tělovýchovy) patřily středy. Od 17 hodin cvičily mladší žákyně, po nich probíhaly míčové hry starších žákyní, večer patřil cvičení a rekreačnímu volejbalu žen. Každou středu mezi 17. a 22. hodinou se tu vystříдалo okolo 80 cvičenek.

Když se dnes ohlížíš zpátky, ty středeční podvečery v osmdesátých letech patří k mým nejradostnějším vzpomínkám vůbec. A to i přes to, že to znamenalo spěchat hned po vyučování domů, zajistit horkou vodu paní Stíbalové na vytření podlah, dělit se s ní o zatápění, běhat přikládat. Po třech hodinách topení teplota v sále stoupla maximálně o deset stupňů...

Ale jakmile přišly první děti, sokolovna se pokaždé naplnila energií a radostnou atmosférou, očekáváním, smíchem a hluchými melodiemi dětských, dívčích a ženských hlasů. Když tu píšou o dětech, byla to z naprosté většiny děvčata. Dneska jsou starší, než jsem tenkrát byla já i ostatní cvičitelky. Neúnavná Miluška Špačková, ta si sem tam na pár měsíců odskočila vdát se či porodit, aby se zase rychle vrátila. Veselá Alena Vacková, klidná Lída Heumová, rozvázná Dana Postlová – mladé vychovatelky a učitelky, které v jarošovské škole začínaly, a protože byly z daleka, přes týden tu bydlely. Jedinou výjimkou byla paní Olga Hubálková, sokolka tělem i duší, mladistvá babička, která se k nám nadšeně přidala, ač původně chtěla jen doprovázet vnoučata. Starší žákyně vedl Vláďa Kodým a můj muž, duší a srdcem ženského rekreačního volejbalu se stala Milena Kodýmová, jen co odstavila dvojčata od prsu.

V zimě jsme polévali asfaltový kurt. Vedle sokolovny tím vzniklo kluziště. Dopoledne jsem tam bruslila s dětmi ze školy při tělocviku, odpoledne se o led dělili bruslaři s malými hokejisty. Honza Eckhardt kluziště osvětlil, a tak se dalo bruslit a hrát hokej až do večera, dokud mráz nezahnal poslední spor-

ovní nadšence do tepla. O masopustu kluziště ožilo dětským karnevalem na ledě.

Na letním parketu u sokolovny jsme poprvé veřejně zacvičili spartakiádní skladbu pro nejmladší žactvo. Za čtyři roky, když jsme nacvičili tři skladby (skladbu pro rodiče s dětmi, skladbu pro mladší žákyně a skladbu starších žákyní), jsme



už museli využít fotbalového hřiště, protože letní parket zmizel pod novou halou.

Namátkou se mi vybavují turnaje ve vybíjené, přehazované nebo v ringu, v rekreačním volejbalu žen (měli jsme tři družstva), spor-



ovní oslavy Mezinárodního dne dětí, orientační závody, zapojení se do celorepublikového štafetového „Běhu s atlety“ napříč generacemi (133 účastníků), v roce 65. výročí otevření jarošovské sokolovny vzácné setkání bývalých a současných sokolů, mikulášské nadílky s dětskými divadelními představeními, veřejné cvičební hodiny, drobné pódiové skladby, maškarní zábavy... To všechno pochopitelně za spolupráce a s velkou podporou ostatních členů tělovýchovné jednoty, zejména volejbalistů. V sokolovně samozřejmě trénovali volejbalisti, využívali ji fotbalisti, o jejichž mnoha aktivitách a dosažených úspěších - a že jich nebylo málo - si psát netroufám. A sál samozřejmě sloužil nejen sportu a tělovýchově, ale i příležitostným společenským akcím.

Stará sokolovna v „osmdesátkách“ intenzivně žila, věrně sloužila.



Ale nezadržitelně chátrala. První impuls a iniciativa vyšly od volejbalistů. Zejména díky nim padlo v té době hodně odvážné rozhodnutí. Zbourat starou a vybudovat novou, moderní tělocvičnu. Díky promyšlenému postupu se v říjnu 1987 začalo nejprve s konstrukcí a stavbou nové haly na místě letního parketu. Tak se mohlo ve staříčké sokolovně cvičit co nejdéle. Naposledy ve středu 8. února 1989. Veške-

ré cvičení oddílu ZRTV se poté přesunulo do nového pavilonu školní družiny, dnešní Pravdovy knihovny. Míčové hry se, řečeno dnešním jazykem, na pár let staly sportem ryze outdoorovým.

Prostředky na stavbu nové sokolovny sdružil Místní národní výbor Jarošov nad Nežárkou, Okresní výbor Československého svazu tělesné výchovy, JZD Rodvínov, Společný zemědělský podnik. Stavba byla zařazena do akcí „Z“ jarošovského MNV. Přelo-



ženo – jednalo se o bezplatnou dobrovolnou brigádnickou pracovní činnost obyvatel. Nová sokolovna se vybuďovala díky de-

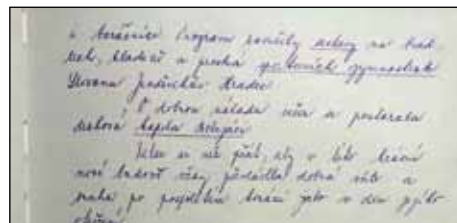
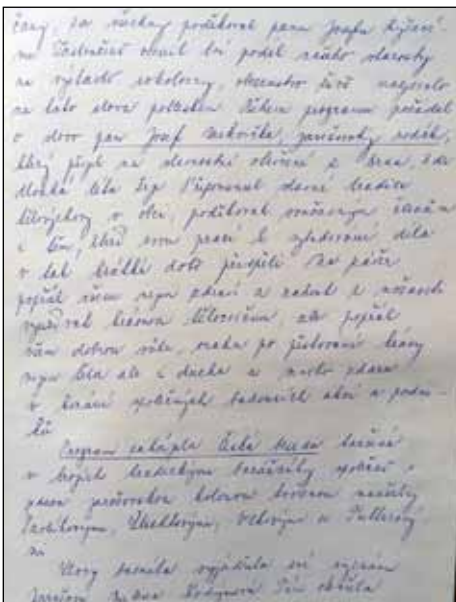
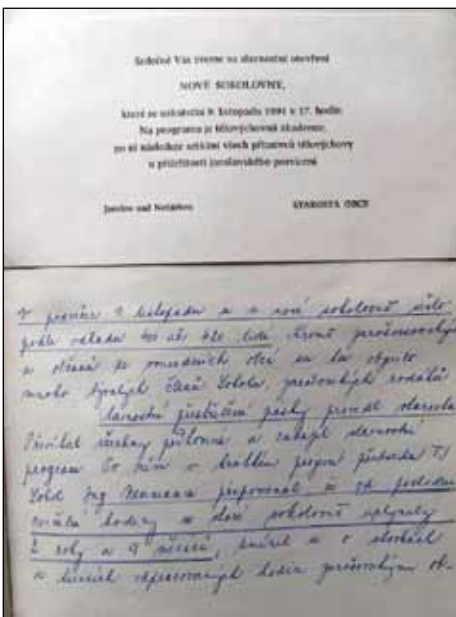
setitisícům hodin dobrovolné brigádnické práce členů jarošovského Sokola, s nemalým přispěním dalších jarošovských občanů. A také díky vytrvalému úsilí starosty Františka Vaněčka, zejména v konečné fázi dostavby.

Do „zlatých devadesátých“ tak Jarošov vstoupil s novou moderní tělocvičnou. Ale to už je jiná písnička....

Ivana Neumannová

Na tomto místě bychom chtěli připomenout další ze sportovních výročí v naší obci. V listopadu uplynulo již 30 let od chvíle, kdy byla slavnostně otevřena tehdy nová sokolovna. Tyto okamžiky jsou podrobně zachyceny v Kronice TJ Sokol Jarošov nad Nežárkou, kterou vzorně vedla v letech 1984 – 1996 paní Ivana Neumannová. Díky ní si dnes můžeme tyto okamžiky oživit.

Jak jsme otevírali novou sokolovnu



Hostějves | Kruplov | Lovětín | Matějovec | Nekrasín | Pejdlova Rosička | Zdešov

Jarošov a jeho místní části

